

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 59

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 24 ianuarie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.578 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	2–3
Decizia nr. 1.590 din 9 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	4–5
Decizia nr. 1.634 din 16 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 lit. b) din Legea locuinței nr. 114/1996	5–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.295/2010. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	7–9
40. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 717/2009 privind aprobarea normelor de implementare a programului „Prima casă”	10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
81/C. — Ordin al ministrului justiției privind completarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, adoptat prin Ordinul ministrului justiției nr. 710/C/1995	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.578

din 7 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Constantin Teodoriu în Dosarul nr. 8.881/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate întrucât textul de lege criticat a fost declarat neconstituțional prin deciziile Curții Constituționale nr. 1.358/2010 și nr. 1.360/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.881/99/2009, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Constantin Teodoriu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei acțiuni de despăgubiri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 4 privind egalitatea între cetățeni, ale art. 16 referitoare la egalitatea în fața legii și ale art. 46 privind dreptul la moștenire, deoarece trebuie să se refere la toți moștenitorii legali, nu numai la descendenții de până la gradul al doilea inclusiv. În acest sens, arată că toți moștenitorii legali până la gradul al doilea inclusiv sunt îndreptățiți la despăgubiri pentru daunele morale suferite prin pierderea „unei persoane iubite sau a unei rude apropiate”, nu numai descendenții. Autorul excepției se referă, în principal, la colateralii de gradul doi (frații), altfel textul produce un efect discriminatoriu între categoriile de moștenitori de același grad.

Tribunalul Iași — Secția civilă apreciază că textul de lege criticat este în concordanță cu prevederile art. 46 din Constituție

și cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, care, la data ridicării excepției de neconstituționalitate, aveau următoarea redactare:

— Art. 5 alin. (1) lit. a): „(1) *Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței de judecată, în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:*

a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare. La stabilirea cuantumului despăgubirilor se va ține seama și de măsurile reparatorii deja acordate persoanelor în cauză în temeiul Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările și completările ulterioare;”

Dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010, dispozițiile modificatoare având următoarea redactare:

„Art. 1. — *Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. *La articolul 5 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:*

«a) *acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la:*

1. *10.000 de euro pentru persoana care a suferit condamnarea cu caracter politic în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic;*

2. *5.000 de euro pentru soțul/soția și descendenții de gradul I;*

3. *2.500 de euro pentru descendenții de gradul al II-lea; [...].»*

Curtea constată că art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 modifică și completează dispozițiile de lege criticate, prin introducerea a 3 puncte ce stabilesc plafoane maxime ale cuantumului despăgubirilor, iar fraza a doua a art. 5 alin. (1) lit. a) din lege a fost preluată și completată prin art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 referitor la introducerea unui nou alineat al art. 5, și anume alin. (11).

Potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.

Prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, instanța de contencios constituțional a statuat că, în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Or, Curtea observă că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009, astfel cum au fost modificate și completate prin art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, cuprind două soluții legislative distincte, și anume: pe de-o parte, teza întâi privind acordarea unor despăgubiri (soluție legislativă preluată și de dispozițiile modificatoare), iar

pe de altă parte, teza a doua, adică pct. 1—3 ale lit. a), referitoare la plafonarea cuantumului acestor despăgubiri (soluție legislativă introdusă prin dispozițiile modificatoare).

Întrucât în cauza de față autorul excepției de neconstituționalitate critică faptul că soluția legislativă de acordare a despăgubirilor [soluție cuprinsă și de dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009, în forma anterioară modificării] este discriminatorie, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie, așadar, numai dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009, modificate prin art. XIII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, care au următorul cuprins:

„(1) *Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței prevăzute la art. 4 alin. (4), în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:*

a) *acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la:*

[...].”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 46 privind dreptul la moștenire.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale prin Încheierea din 10 martie 2010, prin Deciziile nr. 1.358 din 21 octombrie 2010 și nr. 1.360 din 21 octombrie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 sunt neconstituționale.

Or, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate, aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) teza întâi din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Constantin Teodoriu în Dosarul nr. 8.881/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.590

din 9 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Mihail Dunăreanu în Dosarul nr. 7.905/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.905/105/2008, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**, excepție ridicată de Mihail Dunăreanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu definesc clar infracțiunile și pedepsele pe care le sancționează. Principiul generalității legilor, potrivit căruia conținutul lor nu poate prezenta precizie absolută, nu poate face abstracție de dreptul oricărei persoane de a cunoaște consecințele la care se expune săvârșind o anumită infracțiune. Or, prin adoptarea unei legi speciale pentru sancționarea faptelor de corupție, fără însă a se stabili în mod explicit infracțiunile, categoriile de subiecți și nici pedepsele aplicabile, făcând doar analogie în toate aceste privințe cu un text de lege din Codul penal, toate principiile și exigențele constituționale invocate sunt încălcate. Se mai arată că „în speță nu poate fi vorba de o simplă normă de trimitere, explicativă, ci de o absență efectivă a pedepsei pentru o faptă prevăzută printr-o lege specială și care obligă la analogie”.

Tribunalul Prahova — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu aduce atingere prevederilor constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, care au următorul conținut: „*Infracțiunile de luare de mită — prevăzută la art. 254 din Codul penal, de dare de mită — prevăzută la art. 255 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite — prevăzută la art. 256 din Codul penal și de trafic de influență — prevăzută la art. 257 din Codul penal se pedepsesc potrivit acelor texte de lege.*”

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepsei, ale art. 73 alin. (3) privind domeniile de reglementare prin lege organică, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției, precum și ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, cu raportare la dispozițiile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la legalitatea incriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost examinate din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 48 din 24 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 21 februarie 2006, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000, reținând în esență că „reglementarea care formează obiectul excepției nu constituie o incriminare prin analogie, așa cum greșit susține autorul acesteia, ci o legiferare a răspunderii penale printr-o normă juridică explicativă, care nu încalcă prevederile art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De altfel, analogia, ca instituție juridică, se plasează în sfera aplicării legii ca argument de interpretare, și nu în cea a procesului legislativ. Folosirea acestei noțiuni pentru caracterizarea normei instituite de legiuitor conduce la o contradicție în termeni, căci analogia implică absența normei și, în consecință, libertatea recunoscută unei autorități publice — în mod excepțional și nu în materie penală — de a stabili ea însăși regula după care urmează să rezolve un caz, luând ca model o altă soluție pronunțată într-un alt cadru reglementat. Or, dispoziția legală atacată prevede expres că infracțiunile

nominalizate se pedepsesc potrivit textelor din Codul penal în care sunt incriminate”.

În același sens Curtea Constituțională s-a mai pronunțat și prin Decizia nr. 679 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 24 iulie 2008, precum

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Mihail Dunăreanu în Dosarul nr. 7.905/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.634

din 16 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 lit. b) din Legea locuinței nr. 114/1996

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 lit. b) din Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Ionel Nistor și Angelica Nistor în Dosarul nr. 1.171/35//CA/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată. Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că, de fapt, critica autorilor vizează modul de

și prin Decizia nr. 936 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2010.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

interpretare și aplicare a textului de lege, și nu aspecte de neconstituționalitate ale acestuia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.171/35//CA/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 lit. b) din Legea locuinței nr. 114/1996**, excepție ridicată de Ionel Nistor și Angelica Nistor într-o cauză civilă având ca obiect refuz soluționare cerere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că reglementarea criticată are efect retroactiv, începând cu anul 1990, fapt pentru care ei au fost privați de dreptul de a avea sau de a li se repartiza o locuință socială din fondul locativ de stat. În acest context, solicită „tragerea la răspundere a Guvernului României” pentru nerespectare legilor de protecție socială, solicitând totodată din partea acestei autorități statale daune morale și materiale, începând din anul 1995 și până în prezent, în cuantum de 300 000 euro.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 48 lit. b) din Legea locuinței nr. 114/1996 sunt constituționale. În acest sens, arată că textul legal criticat, care instituie interdicția de a beneficia de locuințe sociale pentru persoanele sau familiile care au înstrăinat o locuință după data de 1 ianuarie 1990, nu contravine dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, întrucât reglementarea criticată dispune pentru viitor și nu este aplicabilă situațiilor anterioare intrării în vigoare a Legii nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 48 lit. b) din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 lit. b) din Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Ionel Nistor și Angelica Nistor în Dosarul nr. 1.171/35//CA/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

31 decembrie 1997, potrivit căroră „Nu pot beneficia de locuințe sociale, potrivit prezentei legi, persoanele sau familiile care: [...] b) au înstrăinat o locuință după data de 1 ianuarie 1990;”.

Autorii excepției susțin că prevederile legale criticate contravin, în principal, dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile, precum și multor altor articole din Constituție, enumerate într-o ordine aleatorie, dar și Codului familiei, Codului civil, Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap și Legii nr. 116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în jurisprudența sa, s-a pronunțat în mod constant asupra faptului că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acelu text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele.

Așa fiind, Curtea reține că autorii excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci relatează nemulțumirile ce decurg, în opinia acestora, din modul de reglementare a prevederilor art. 48 lit. b) din Legea nr. 114/1996, care instituie, pentru persoanele sau familiile care au înstrăinat o locuință după data de 1 ianuarie 1990, interdicția de a beneficia de locuințe sociale. Aceștia arată că aplicarea în cazul lor a acestor prevederi de lege a generat situația dramatică în care se află, din punct de vedere social, confruntându-se cu grave probleme de sănătate și condiții improprii unui nivel de trai de decent.

Din argumentarea excepției, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, deoarece criticile formulate nu intră în atribuțiile Curții Constituționale, soluționarea situației semnalate de autorii excepției aparținând autorităților locale competente, iar în cazul existenței unui litigiu pe rolul instanțelor judecătorești, competența revenind acestora.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Valorile de inventar ale imobilelor înregistrate la pozițiile cu nr. MF nr. 34.046, 34.047, 34.048, 34.049, 34.050, 34.051 din anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și nr. 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, ca urmare a evaluării, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

Inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale) 136333330 MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII
 2. Ordonator secundar de credite
 3. Ordonator terțiar de credite
 4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal, 11212645 SOCIETATEA NAȚIONALĂ AEROPORTUL INTERNAȚIONAL „MIHAIL KOGĂLNICEANU” — CONSTANȚA — S.A.
- institute naționale de cercetare-dezvoltare, care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 25/1995, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare, și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat

Grupa 8 (Bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului)

Nr. M.F	Cod de clasificare	Denumire	Date de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (în lei)	Situția juridică		Tip bun
			Descrierea tehnică (pe scurt)	Vicinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	Situția juridică actuală	
34046	8.25._	Teren aferent pistei de decolare-aterizare	S=307.527,34 m ²	La N cu TDS al Ministerului Apărării Naționale, la S cu TDS al Ministerului Apărării Naționale, la E cu TDS al Ministerului Apărării Naționale și cu teren al domeniului public	Țara: România; județul: Constanța; satul Mihail Kogălniceanu; str. Tudor Vladimirescu nr. 4	1972	5.583.498,37	Baza legală Legea nr. 219/1998 Hotărârea Guvernului nr. 523/1998	concesionat	imobil
34047	8.25._	Pistă de decolare-aterizare, inclusiv bretelele de legătură A, B, C, D, E	S=307.527,34 m ² LXL=3.500 m breteaua A: L=226 m breteaua B: L=285 m bretelele C, D, E: L=50 m	N, S, E: TDS al Ministerului Apărării Naționale; V: TDS al Ministerului Apărării Naționale și domeniul public (platforme)	Țara: România; județul: Constanța; satul Mihail Kogălniceanu; str. Tudor Vladimirescu nr. 4	1971	50.449.756,32	Legea nr. 219/1998 Hotărârea Guvernului nr. 523/1998	concesionat	imobil
34048	8.25._	Teren aferent căii de rulare	Suprafața = 12.148,24 m ²	La N cu domeniul public, la S cu domeniul public, la E cu TDS al Ministerului Apărării Naționale, la V cu domeniul public	Țara: România; județul: Constanța; satul Mihail Kogălniceanu; str. Tudor Vladimirescu nr. 4	1975	220.564,71	Legea nr. 219/1998, Hotărârea Guvernului nr. 523/1998	concesionat	imobil

34049	8.25._	Cale de rulare	Suprafața = 12.148,24 m ² Dimensiuni: L = 315 m, l = 38 m; Destinația: face legătura dintre bretelele de legătură A și B pe platforma de avioane medii	La N cu domeniul public, la S cu domeniul public, la E cu TDS al Ministerului Apărării Naționale, la V cu domeniul public	Țara: România; județul: Constanța; satul Mihail Kogălniceanu; str. Tudor Vladimirescu; nr. 4	1975	2.459.509,97	Legea nr. 219/1998 Hotărârea Guvernului nr. 523/1998	concesionat	imobil
34050	8.25._	Teren aferent platformei de îmbarcare-debarcare	Suprafața = 119.693,25 m ²	La N cu TDS al Ministerului Apărării Naționale și cu S.N. „AIC”, la E cu domeniul public, la V cu S.N. „AIC”	Țara: România; județul: Constanța; satul Mihail Kogălniceanu; str. Tudor Vladimirescu; nr. 4	1968	2.173.163,10	Legea nr. 219/1998 Hotărârea Guvernului nr. 523/1998	concesionat	imobil
34051	8.25._	Platforma de îmbarcare-debarcare formată din: platforma de avioane medii și platforma de avioane grele	Suprafața = 119.693,25 m ² ; Destinație: parcare aeronave de tonaj mediu și greu, capacitate: 17 locuri	La N cu TDS al Ministerului Apărării Naționale și cu S.N. „AIC”, la E cu domeniul public, la V cu S.N. „AIC”	Țara: România; județul: Constanța; satul Mihail Kogălniceanu; str. Tudor Vladimirescu; nr. 4	1968	18.830.911,88	Legea nr. 219/1998 Hotărârea Guvernului nr. 523/1998	concesionat	imobil

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 717/2009
privind aprobarea normelor de implementare a programului „Prima casă”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 717/2009 privind aprobarea normelor de implementare a programului „Prima casă”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 18 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) locuințe care urmează să se construiască prin asociații fără personalitate juridică, cel puțin unul dintre asociați fiind proprietarul terenului pe care urmează să se construiască locuințele.”

2. În anexa nr. 1, la articolul 3, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Pentru anul 2011 plafonul garanțiilor care pot fi emise potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 368/2009, cu modificările și completările ulterioare, este de 200 milioane euro, din diferența neutilizată din plafoanele alocate pentru anii 2009 și 2010.”

3. La anexa nr. 1, articolul 10³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10³. — În cazuri temeinic justificate, pe baza cererii motivate a finanțatorului, cu consultarea FNGCIMM, Ministerul Finanțelor Publice poate aproba preluarea finanțării garantate și a dreptului de proprietate asupra locuinței achiziționate/construite în cadrul programului de către:

- a) orice alte persoane fizice care îndeplinesc criteriile de eligibilitate; sau
- b) unul dintre coproprietari, în vederea întregirii dreptului de proprietate; sau
- c) unul dintre soți, ca efect al partajului, în condițiile legii.”

4. La anexa nr. 1, după articolul 10³ se introduc două noi articole, articolele 10⁴ și 10⁵, cu următorul cuprins:

„Art. 10⁴. — Beneficiarul se obligă să constituie, conform prevederilor titlului VI din Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, cu modificările ulterioare, în favoarea finanțatorului, o garanție reală mobilă — gaj fără deposedare asupra soldurilor creditoare ale tuturor conturilor deschise la instituția de credit finanțatoare, valabilă pe toată durata finanțării.

Art. 10⁵. — În cazul daunelor parțiale produse locuințelor achiziționate sau construite în cadrul programului, pentru

despăgubirile a căror valoare este de până la 20% din suma asigurată, fără a depăși echivalentul în lei al sumei de 10.000 euro, societatea de asigurare efectuează plata direct către proprietarul locuinței.”

5. În anexa nr. 1, la articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) FNGCIMM analizează, în condițiile legii, potrivit reglementărilor proprii și prezentelor norme, solicitarea de garantare și, în cazul în care constată că aceasta îndeplinește condițiile de acordare, încheie contractul de garantare.”

6. În anexa nr. 2, la articolul 1, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹, cu următorul cuprins:

„d¹) prezintă finanțatorilor documentele specifice procesului de licitație, în locul antecontractului de vânzare-cumpărare. Criteriul este aplicabil în cazul achiziționării de locuințe în cadrul procedurilor de executare silită;”.

7. În anexa nr. 2, la articolul 12 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) încheie un contract civil, autentificat în condițiile legii, de constituire a unei asociații fără personalitate juridică, formată dintr-un număr de cel puțin 2 beneficiari, sau aderă la o asemenea asociație, contract care conține cel puțin elementele prevăzute la alin. (2).”

8. În anexa nr. 2, la articolul 12 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) desemnarea de către asociați a unui reprezentant din rândul acestora, în scopul îndeplinirii formalităților prealabile obținerii autorizației de construire pentru ansamblul de locuințe în care fiecare dintre beneficiarii asociați va deține câte o singură locuință, precum și pentru gestionarea relației cu finanțatorul;”.

9. În anexa nr. 2, la articolul 21, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Criteriile de eligibilitate pentru finanțatorii care acordă credite garantate în cadrul programului pentru construirea unei singure locuințe în regim individual și prin asociații fără personalitate juridică, constituite din minimum 2 beneficiari, sunt următoarele:”.

Art. II. — Suma aferentă plafonului garanțiilor care pot fi acordate în anul 2011 se realocă între finanțatorii acceptați în program conform prevederilor art. VII din Hotărârea Guvernului nr. 119/2010 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 717/2009 privind aprobarea normelor de implementare a programului „Prima casă”, care se aplică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,
Ion Arton

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind completarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, adoptat prin Ordinul ministrului justiției nr. 710/C/1995

Având în vedere dispozițiile art. II și XXIII din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor,

văzând Hotărârea nr. 324 din 17 decembrie 2010 a Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici de aprobare a propunerilor privind modificarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, adoptat prin Ordinul ministrului justiției nr. 710/C/1995, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul de punere în aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, adoptat prin Ordinul ministrului justiției nr. 710/C/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 8 august 1995, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 40 alineatul (1), după litera l) se introduc două noi litere, literele m) și n), cu următorul cuprins:

„m) registrul de divorțuri;

n) opisul registrului de divorțuri.”

2. La articolul 44, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Registrul prevăzut la alin. (2) se poate ține și la sediile secundare ale camerelor notarilor publici.”

3. După articolul 51 se introduc două noi articole, articolele 51¹ și 51², cu următorul cuprins:

„Art. 51¹. — (1) În registrul de divorțuri, prevăzut în anexa nr. 33, se înregistrează cererile de divorț depuse cu respectarea prevederilor Legii nr. 4/1953 — Codul familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul familiei*.

(2) Poziția din registrul de divorțuri se încheie la eliberarea certificatului de divorț sau la pronunțarea altei soluții prevăzute de prezentul regulament.

(3) Dosarul de divorț se păstrează în arhiva biroului notarial și va cuprinde cel puțin următoarele documente: cererea de divorț și documentația anexată acesteia, încheierea de admitere a cererii de divorț, certificatul de divorț și dovada comunicării acestuia la registrul stării civile, precum și, după caz, încheierea de respingere a cererii de divorț.

(4) Încheierea prin care se soluționează cererea de divorț se redactează în două exemplare originale.

(5) Un exemplar al încheierii și, după caz, un exemplar original al certificatului de divorț se păstrează în mapa de divorțuri de la sediul biroului notarial, iar celălalt exemplar al încheierii se păstrează la dosarul de divorț.

Art. 51². — În opisul registrului de divorțuri, prevăzut în anexa nr. 34, se înscriu, în ordine alfabetică, numele și prenumele soților, numărul de înregistrare al dosarului de divorț și numărul certificatului de divorț.”

4. La articolul 54, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Mapa de divorțuri conține încheierea privind soluția la cererea de divorț înregistrată la biroul notarial și, după caz, un exemplar al certificatului de divorț.”

5. La articolul 56¹, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) Registrul național de evidență a cererilor de divorț (RNECD), în care se înregistrează cererile de divorț prin procedură notarială.”

6. La capitolul IV „Modul de îndeplinire a actelor notariale”, după secțiunea a IV-a „Îndeplinirea procedurii succesorale notariale” se introduce o nouă secțiune, secțiunea a IV¹-a „Procedura divorțului”, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a IV¹-a

Procedura divorțului

Art. 87¹. — (1) Procedura divorțului prin acordul soților este de competența notarului public cu sediul biroului în circumscripția judecătorei în a cărei rază teritorială se află locul încheierii căsătoriei sau ultima locuință comună a soților. Pentru municipiul București, dispozițiile se aplică în mod corespunzător, conform art. 114 din lege.

(2) La primirea cererii, notarul public are obligația de a verifica, în prealabil, competența teritorială. În cazul în care stabilește că divorțul prin acordul soților este de competența altui birou notarial, îndrumă părțile să se adreseze notarului public competent. Dacă părțile insistă să înregistreze cererea, notarul public va proceda la înregistrarea cererii și va pronunța o încheiere de respingere a acesteia.

(3) În cazul în care competente sunt mai multe birouri notariale, competența de îndeplinire a procedurii divorțului prin acordul părților aparține primului birou sesizat.

(4) Cererea de divorț va primi și un număr de înregistrare unic la nivel național, în Registrul național de evidență a cererilor de divorț.

(5) Înainte de verificarea competenței teritoriale, notarul public va verifica dacă, privitor la desfacerea căsătoriei, există elemente de extraneitate și va proceda în conformitate cu dispozițiile legale care reglementează desfacerea căsătoriei în

cazul în care există raporturi juridice cu elemente de extraneitate.

(6) Prin *ultima locuință comună* se înțelege locuința în care au conviețuit soții. Dovada ultimei locuințe comune se face, după caz, cu actele de identitate ale soților, din care rezultă domiciliul comun sau reședința comună a acestora, sau, dacă nu se poate face dovada în acest fel, prin declarație pe propria răspundere, autentică, a fiecăruia dintre soți, din care să rezulte care a fost ultima locuință comună a acestora. Declarația se va consemna în cererea de divorț și în încheierea de admitere a cererii de divorț.

(7) Reprezentarea soților în cadrul procedurii notariale a divorțului este interzisă. Soții se vor prezenta personal în fața notarului public pentru depunerea cererii de divorț, precum și ulterior, în cadrul procedurii, pentru stăruința în cererea de divorț și exprimarea consimțământului liber și neviciat de desfacere a căsătoriei.

Art. 87². — (1) Cererea de divorț se face în scris și se semnează personal de către soți în fața notarului public competent la care se depune cererea. Cererea de divorț va cuprinde declarația soților că nu au copii minori născuți din căsătorie sau adoptați, precum și învoiala acestora asupra numelui de familie pe care îl va purta fiecare dintre ei după divorț.

(2) Pentru orice declarație necesară în cadrul procedurii de divorț, dată în fața notarului public care instrumentează cererea de divorț, nu se percepe onorariu.

(3) Cererea de divorț va fi însoțită de fotocopii ale certificatelor de naștere ale soților, precum și ale actelor de identitate ale acestora. Odată cu depunerea cererii de divorț, soții vor prezenta notarului public certificatul de căsătorie emis de autoritățile române în original și copie legalizată, copia legalizată urmând a fi anexată la cererea de divorț.

(4) Originalul certificatului de căsătorie se reține de către notarul public până la eliberarea certificatului de divorț.

(5) La primirea cererii de divorț, notarul public verifică identitatea soților și dacă datele înscrise în cererea de divorț corespund cu datele înscrise în actele atașate cererii.

Art. 87³. — (1) În ziua primirii cererii, notarul public înregistrează cererea în registrul de divorțuri, după ce a verificat dacă este competent și dacă a fost plătit onorariu.

(2) După înregistrarea cererii, pentru a putea continua procedura de divorț, notarul public verifică în Registrul național de evidență a cererilor de divorț să nu mai fie înregistrată de către soți o altă cerere de divorț.

(3) Notarul public, după ce efectuează operațiunile de la alineatele precedente, acordă soților, potrivit art. 38² din Codul familiei, un termen de 30 de zile pentru eventuala retragere a cererii de divorț și îi informează despre aceasta la momentul înregistrării cererii.

(4) La expirarea termenului prevăzut la alin. (3), notarul public va verifica dacă soții stăruie în cererea de divorț și dacă, în acest sens, consimțământul lor este liber și neviciat.

(5) Stăruința, respectiv, lipsa de stăruință a fiecăruia dintre soți se constată în încheierea de admitere, respectiv de respingere a cererii de divorț.

Art. 87⁴. — În cadrul procedurii notariale de divorț, notarul public pronunță una dintre următoarele soluții:

a) admiterea cererii de divorț. În acest caz, notarul public emite încheierea de admitere a cererii de divorț prevăzută în anexa nr. 35;

b) respingerea cererii de divorț. În acest caz, notarul public emite încheierea de respingere a cererii de divorț prevăzută în anexa nr. 36;

Art. 87⁵. — (1) Notarul public emite o încheiere de admitere a cererii de divorț dacă soții stăruie în divorț, își exprimă consimțământul liber și neviciat și sunt îndeplinite, cumulativ, și celelalte condiții legale prevăzute de Codul familiei pentru desfacerea căsătoriei prin acordul părților, încheiere în care va constata toate acestea.

(2) Notarul public, în baza încheierii de admitere a cererii de divorț, eliberează certificatul de divorț, prevăzut la anexa nr. 37, în care constată desfăcută căsătoria dintre soți prin acordul părților. Certificatul de divorț se întocmește în 6 exemplare originale, dintre care: un exemplar pentru fiecare dintre soți, un exemplar pentru dosarul de divorț, un exemplar pentru mapa de divorțuri de la sediul biroului notarial, un exemplar pentru registrul stării civile de la locul în care s-a încheiat căsătoria sau unde s-a transcris certificatul de căsătorie eliberat într-un alt stat și un exemplar pentru registrul stării civile deținut de direcția județeană de evidență a persoanelor.

Art. 87⁶. — (1) Înainte de eliberarea certificatului de divorț, notarul public va solicita, prin intermediul administratorului registrelor unice ale Uniunii Naționale a Notarilor Publici, alocarea numărului certificatului de divorț din Registrul unic al certificatelor de divorț, ținut de Ministerul Administrației și Internelor. Numărul alocat în acest registru se înscrie de către notarul public pe certificatul de divorț.

(2) În cazul în care, în urma solicitării adresate, se constată că în Registrul unic al certificatelor de divorț este deja alocat număr de înregistrare pentru un certificat de divorț eliberat acelorași soți, notarul public solicitant va dispune, prin încheiere, respingerea cererii de divorț, ca fiind rămasă fără obiect.

(3) Procedura prin care se solicită de către notarul public alocarea numărului certificatului de divorț din Registrul unic al certificatelor de divorț se stabilește prin protocol încheiat între Ministerul Administrației și Internelor și Uniunea Națională a Notarilor Publici.

Art. 87⁷. — (1) Certificatul de divorț, prevăzut în anexa nr. 37, va consemna desfacerea căsătoriei prin acordul soților, în fața notarului public, precum și numele de familie pe care foștii soți le vor purta după divorț.

(2) După eliberarea certificatului de divorț, notarul public va comunica, de îndată, un exemplar al acestuia la primăria locului în care s-a încheiat căsătoria sau unde s-a transcris certificatul de căsătorie eliberat într-un alt stat, spre a se face mențiune despre divorț în actul de căsătorie, și un exemplar la registrul stării civile ținut de direcția județeană de evidență a persoanelor.

(3) Odată cu eliberarea certificatului de divorț, notarul public restituie soților certificatul de căsătorie, pe care va înscrie mențiunea: «Desfăcut căsătoria prin certificatul de divorț nr. .../...»

(4) În cazul admiterii cererii de divorț, notarul public va comunica de îndată, în format electronic, soluția, în vederea închiderii poziției respective din Registrul național de evidență a cererilor de divorț.

Art. 87⁸. — Notarul public emite o încheiere de respingere a cererii de divorț în unul dintre următoarele cazuri, precum și în alte situații în care nu sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile legale prevăzute de Codul familiei pentru desfacerea căsătoriei prin acordul părților:

- a) nu are competența legală să soluționeze cererea de divorț;
- b) unul dintre soți este pus sub interdicție;
- c) unul dintre soți nu își poate exprima consimțământul liber și neviciat;
- d) la depunerea cererii de divorț nu sunt prezenți ambii soți, iar soțul prezent insistă să fie înregistrată cererea;
- e) unul dintre soți refuză să semneze cererea personal, în fața notarului public;
- f) soții refuză să dea declarațiile prevăzute de prezentul regulament;
- g) soții nu se înțeleg cu privire la numele de familie care urmează a fi purtat după divorț de către fiecare dintre ei;
- h) soții nu prezintă, la depunerea cererii de divorț, actul de căsătorie în original;

i) soții au copii minori, născuți din căsătorie sau adoptați;

j) unul dintre soți se prezintă în fața notarului public la termenul de 30 de zile acordat potrivit art. 38² din Codul familiei și declară că nu mai stăruie în cererea de divorț;

k) unul dintre soți nu mai stăruie în cererea de divorț întrucât nu s-a prezentat în fața notarului public la expirarea termenului de 30 de zile acordat potrivit art. 38² din Codul familiei pentru a declara că stăruie în cererea de divorț;

l) cererea a rămas fără obiect întrucât căsătoria dintre soți a fost desfăcută de către o altă autoritate competentă;

m) soții se împacă;

n) soții își retrag cererea de divorț;

o) înainte de finalizarea procedurii de divorț unul dintre soți a decedat, căsătoria încetând în acest mod.

Art. 87⁹. — În cazul respingerii cererii de divorț, notarul public va comunica de îndată, în format electronic, soluția pronunțată, în vederea închiderii poziției respective în Registrul național de evidență a cererilor de divorț.”

7. După anexa nr. 32 se introduc anexele nr. 33—37, prevăzute în anexele nr. 1—5, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Alina Mihaela Bica,
secretar de stat

București, 13 ianuarie 2011.
Nr. 81/C.

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 33 la regulament)

REGISTRUL DE DIVORȚURI

Numărul de înregistrare	Data înregistrării			Numele și prenumele soților	Numărul de înregistrare din Registrul național de evidență a cererilor de divorț	Termen	Numărul și data certificatului de divorț din Registrul unic al certificatelor de divorț	Soluția	Onorariul	Notarul public	Observații
	Anul	Luna	Ziua								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 34 la regulament)

OPISUL REGISTRULUI DE DIVORȚURI

Numele și prenumele soților	Numărul dosarului de divorț	Numărul certificatului de divorț
1	2	3

Dosar de divorț nr. /20.....

România
 Camera Notarilor Publici
 Județul
 Circumscripția Judecătorei
 Biroul notarial
 Sediul
 Notar public
 Operator de date cu caracter personal

ÎNCHEIERE DE ADMITERE A CERERII DE DIVORȚ

nr. din data

În dosarul de divorț aflat pe rolul acestui birou notarial, privind pe
 (numele și prenumele soților)
 înregistrat cu nr. din data de, având ca obiect desfacerea căsătoriei prin acordul soților, la apelul nominal
 au răspuns:

1., domiciliat în
 2., domiciliat în
 cu ultima locuință comună în

Soții, prezenți în fața notarului public, declară că își mențin cererea de divorț depusă la data de și că au
 convenit ca după desfacerea căsătoriei:

a) soțul:

— să poarte numele, avut înaintea căsătoriei;

— să păstreze și să poarte numele, rezultat din căsătorie;

b) soția:

— să poarte numele, avut înaintea căsătoriei;

— să păstreze și să poarte numele, rezultat din căsătorie.

Stăruim în cererea de divorț:

Semnături:

1. soț:

2. soție:

Notarul public,

având în vedere declarația soților că stăruie în cererea de divorț, precum și actele depuse la dosarul de divorț,
 văzând că sunt îndeplinite condițiile pentru desfacerea căsătoriei prin acordul soților, prevăzute de art. 38¹, 38² și 40 din
 Legea nr. 4/1953 — Codul familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

C O N S T A T Ă :

1. Stăruința soților în cererea de divorț, pentru desfacerea, la cererea și prin acordul soților, a căsătoriei încheiate la data
 de la Primăria, județul, între
 și

2. Învoiala soților cu privire la numele pe care îl vor purta după desfacerea căsătoriei:

— soțul

— soția

Pentru aceste motive,

D I S P U N E :

Admite cererea de desfacere a căsătoriei prin acordul părților.

Eliberează certificatul de divorț pentru desfacerea căsătoriei, privind pe soții și

Efectuează pe certificatul de căsătorie mențiunea prevăzută la art. 87⁷ alin. (3) din Regulamentul de punere în aplicare a
 Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, adoptat prin Ordinul ministrului justiției nr. 710/C/1995, cu modificările și
 completările ulterioare.

Onorariu

T.V.A.

Notar public,

.....
(numele/prenumele)

semnătura

L.S. (sigiliu)

Dosar de divorț nr. /20.....

România
 Camera Notarilor Publici
 Județul
 Circumscripția Judecătorei
 Biroul notarial
 Sediul
 Notar public
 Operator de date cu caracter personal

ÎNCHEIERE DE RESPINGERE A CERERII DE DIVORȚ

nr. din data

În dosarul de divorț aflat pe rolul acestui birou notarial, privind pe,
 (numele și prenumele soților)

înregistrat cu nr. din data de, având ca obiect desfacerea căsătoriei prin acordul soților, la apelul nominal au răspuns:

1., domiciliat în
 2., domiciliat în

care a/au declarat următoarele:

Lipsă

Notarul public,

având în vedere că divorțul prin acordul soților nu poate fi constatat prin procedura notarială prevăzută de Legea nr. 4/1953 — Codul familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele motive:

DISPUNE :

Respinge cererea pentru desfacerea căsătoriei prin acordul părților, privind pe soții și

Fără cale de atac, conform art. 38⁴ alin. 2 din Legea nr. 4/1953 — Codul familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Onorariu

T.V.A.

Notar public,

.....
 (numele/prenumele)
 semnătura
 L.S. (sigiliu)

Dosar de divorț nr. /20.....

România
 Camera Notarilor Publici
 Județul
 Circumscripția Judecătorei
 Biroul notarial
 Sediul
 Notar public
 Operator de date cu caracter personal

CERTIFICAT DE DIVORȚ

nr. din data

Notar public,, constat desfăcută prin acordul soților căsătoria înregistrată la Primăria
 județul, în Actul de căsătorie nr. din, dintre, născut la data de,
 (soțul)
 în localitatea, județul, CNP, fiul lui și al, cu domiciliul în
 localitatea, și, născută la data de, în localitatea,
 (soția)
 județul, CNP, fiica lui și a, cu domiciliul în, județul,
 în temeiul art. 381 din Legea nr. 4/1953 — Codul familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Numele după divorț:

— fostul soț

— fosta soție

Prezentul certificat de divorț produce efecte între părți de azi, data eliberării, și va fi transmis
 (zi/lună/an)

autorității competente pentru a se face mențiunile corespunzătoare pe actul de stare civilă.

Notar public,.....
 (numele/prenumele)

semnătura

L.S. (sigiliu)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

